नापि त्राइतपंथैः । स्टबैन्द्सङ्गमे यत्र पितृषां त्रिका-रकाः । ब्राह्मयान् माजयिष्यन्ति तेषां बादमननकम् । वाची पितृषां संहर्त्री दास्ति कपिकां शुभास् । येऽता, तेयां पिलगणीयसेत् चीरोदरीधां । हमोत्सर्गः कतोयैख-तीर्थेऽचित् इषमध्यज्ञ । खन्नमेधपुरोडागैः पितरकोस्त तिपताः। गवातोऽएगुणं पुष्यं चिष्तंसीर्थे पितामहाः । ख्यमायां सोमयुक्तायां त्राजैः काविखधारिके। येवां गर्भे अवत् सावीये दल्लनमान्त्रताः । तेषां स्टार्ट्सवेसूनं तीय काषिवधारिके। खहत्तमोझीदामानो ये वाऽदार परियक्ताः । तेभ्योनिविषतं पिग्डमिष्ट ह्याचयतां व्रजीत्। व्यक्तिदाहे स्ताये वै नारिनदाइय बेषु वै। ते सर्वे क्षप्ति-सायानि तीर्षे कापिबधारिके। चौडु देहिकहीना वे घो-डयमाद्वाकीताः। ते स्त्रिमधिगक्ति वत्तुत्वां नि वाषिताः । अप्रवाय स्टतावे वै वेवां नास्युद्वप्रदः । ते र्शप लिशे परां वानित मधुखारित तिपताः। खपस्त्र स्टता-वे वै वौरविद्युक्तवादिभिः । तेषामिक कतं शादं जायते सुगतिप्रदस्। आत्मघातेन निधनं येषानिइ विकक्तिपास्। तेऽपि लित्रिं चभनेऽल पिष्डै: घिनगवाहातैः। पिलगीले स्ता वे वै सारुपधे च ये स्ताः । तेवासल कतःपिग्छो-भवेद चयत प्रदः । पत्नीवर्गे सतावे वै मिलवर्गे च वे मृताः। ते सब्बे तिशामायानि तर्पिता वार्षभध्वजे । मञ्जालेलियां वंधे श्रुड्वंधे ज्याजेषु च । येषां नाम ग्टहीत्वा बहीयते ते सम्बुताः । तिथिन्योनिश्चताये वै वे पियाचलमागताः। तेऽष्यूर्द्वगतिमयानि त्रप्ताः कापिचधारिके। वेत मात्रवीकेऽधिन् पितरीमर्ख-बानयः। ते दिव्यवानयः स्वी मधुक्तवि तिपताः। वे दिव्यवाने पितरः प्रत्ये देवलमागताः । ते मञ्जावाने गच्छिन सप्तासीय हमध्यत्रे। हते चीरमयं तीर्थं से-तावां मधुमत् प्रनः । द्वापरे सर्पिषा पूर्यं कडी जलमयं भनेत् । धीमाविद्गितमि चेय' तीर्थमिदं शुभम् । अध्ये वारायिव चेर भन बाविध्यता नरैः। कामीरियतैयताऽ-दर्घि ध्यनोमे इपढाञ्चनः । इबध्वनेन नाम्नातः स्थास-न्यत् पिताम्हाः । पिताम्हेन सहिता गदाधरसमन्तितः। रिवचा पार्वदै: वार्व तिलामोऽल पितामहाः" ! । कापिबधारिककापिबवाराद्योऽस्त ।

किपलिपला की कपिबं फडमसाः। द्राचाभेहे राजनि । किपलिश्रियपा की कर्म । पीतप्रव्यवतायां विश्वपायाम् राजनि । रक्षपीवनिज्ञतवर्षस पिक्रवतया पीता-

धिकावर्ण मालपरतया पीतप्रण्यायां हित्तिरित बोध्यम् ।
किपिलस्टिति स्त्री कपिलपणीता स्टितः । "स्वय लिविधदुःखाळ्निनिहित्तरळ्नपुक्षपर्थः" इत्यादिके षष्ठध्यायीद्विषे
सांख्यपास्त्रे तस्य यास्त्रस्य च स्टितित्वं वेदार्थात्वभवपूर्णकं
सनिप्रणीतत्वात् स्वतप्य "स्ट्राळ्नवकायदोषप्रमुक्त इत्यादि
या० स्त्र०भाष्ये कपिलस्टितरनवकायदोषपायद्वा मानवादिस्टाळ्नरानवकायदोषात् साङ्ख्यमतं प्रत्याख्यातम्
"खसङ्गोऽयं पुरुषं" इत्यादिष्ये व तस्य यास्त्रस्य साका-

मलेन न निरवकायलिनित व्यवस्थापितञ्ज । किपिलाची स्तो किपिनित्त इव प्रव्यक्ष्याः । श्पीतप्रव्यायां शिंगपायाम् २ सर्गेर्वारी च राजनि ।

क्रिपलाचाय्य प्रः कर्म । विष्णी । "महिंदः किप साम स्व क्रत जीमेदिनोपितः"वि० सः । "महिंदः किप साम य्य दित सिव येवयमेकं नाम । महांचासी क्रिवेदोत महिंदेः क्रिक्स वेदस द्येनात् किप स्वासी स्वामाय्ये ति सांस्थ श्रुद्धात्मतत्त्वज्ञानम् "ग्रुडात्म तत्त्विज्ञानं साङ्ख्य गृद्धात्मतित्व दित व्यामस्ततेः । 'क्षिं प्रस्ततं किप स्वासितिते' स्रतेः । 'सिहानां किपः स्वीसितिरिते' स्रतेष तस्य तथात्वम्" भाः ।

कपिलातीर्थं न क्रिकेंबस्ये तीर्धमेरे। क्रक्केंबस्प-क्रम्य रामचुदादिष् ज्ञाननस्क्वा । "कपिनातीर्धमासाद्य मस्त्रारी समाहितः। तत्र स्त्रात्वाचीयत्वा च पित्र न खान् दैवतान्यपि । जिपिनानां सङ्ख्य वर्तं विन्द्ति मानवः" भा व व ८ ६ । [इन्ह्रे । विकार । कापिलाख पु॰ कपिन दमेगा यहरणात् कपिन वर्षा त्रयोगाय कपिलादान न • ईत • वक्समाणिविधना कपिबावाः गोदीने तिह्यानादि हेमा॰दा॰चादिखपु॰।"कपिसां वे प्रयच्यनि वेत कवां खतङ् तताम्। सर्व म्हाँ रोष्य खुरां सक्ताता-कू व भूषितास्। श्वेतवस्त्रपरिच्छदां वस्टास्नरवैर्यतास्। (चर्टाखनरवैषेस्टामन्द्रकोनाइनैः)। "बद्दं योगवां दत्ते निपर्वा चापि सुन्तः । सममेव तयीः पुरुष प्राप्त ब्रह्मविदांगर ! । यावनित रोमकूपाणि कपिबाक्ने भवनित इ। तावत्कोटिसइझाणि वर्षाणां दिवि मोदते। ''दकाष्टकीं रीयखुरां सक्ताबाक् बभूमिताम् । कांस्री-पदी इनां भेतुं वद्मकाम बङ्कताम् । दत्ता दिलेन्द्राय नरः खर्गलीने महीयते । दश्धेनुप्रदानेन तुल्वैका कपि-बा मता" यात्रवल्लाः "इमम्हली यम रौयैः स्योबा वस्त्रचंत्रता । वकांस्थमात्रा दात्रत्या चीरिषी गौः सद-